ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

20. května 2010 *

Ve věci C-434/08,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Oberlandesgericht Oldenburg (Německo) ze dne 11. září 2008, došlým Soudnímu dvoru dne 1. října 2008, v řízení

Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts

proti

Freerku Heidingovi,

* Jednací jazyk: němčina.

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, E. Levits, A. Borg Barthet (zpravodaj), J.-J. Kasel a M. Safjan, soudci,

generální advokát: J. Mazák,
vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. prosince 2009,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts F. Schulzem, Rechtsanwalt,

– za německou vládu M. Lummou a N. Graf Vitzthumem, jako zmocněnci,

– za Evropskou komisi F. Erlbacherem a F. Clotuche-Duvieusart, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 4. února 2010,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1, a oprava Úř. věst. 2004, L 94, s. 70; Zvl. vyd. 03/37, s. 83).

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts a F. Heidingem (dále jen „kupující“) ve věci plnění závazků vyplývajících ze smlouvy o prodeji zemědělského podniku.

Právní rámec

Právní úprava Unie

Nařízení č. 1782/2003

3 Nařízení č. 1782/2003 upravuje především režim podpory příjmů zemědělců. Tento režim je ve druhé odrážce článku 1 tohoto nařízení označen jako „režim jednotné platby“.

4 Podle druhého bodu odůvodnění nařízení č. 1782/2003:

„Je třeba spojit plnou výši platby přímé podpory s dodržováním pravidel, která se týkají zemědělské půdy, zemědělské produkce a činnosti. Uvedená pravidla se musí týkat začlenění základních norem z oblasti životního prostředí, bezpečnosti potravin, zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat a dobrého zemědělského a ekologického stavu do společných organizací trhů. Pokud nebudou tyto základní normy dodržovány, měly by členské státy přímou podporu částečně nebo úplně pozastavit na základě kritérií, která jsou přiměřená, objektivní a odstupňovaná. Je třeba, aby uvedené pozastavení nemělo dopad na sankce stanovené v současnosti nebo později podle jakýchkoli jiných ustanovení právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů.“

5 Třetí bod odůvodnění tohoto nařízení zejména stanoví:

„Aby se zabránilo opuštění zemědělské půdy a zajistilo její udržování v dobrém zemědělském a ekologickém stavu, je třeba stanovit normy, které se mohou nebo nemusí opírat o předpisy členských států […]“

6 Podle dvacátého prvního bodu odůvodnění nařízení č. 1782/2003:

„Režimy podpor, na něž se vztahuje společná zemědělská politika, poskytují přímou podporu příjmů, zejména s cílem zajistit zemědělskému obyvatelstvu přiměřenou životní úroveň. Tento cíl je úzce spjat se zachováním venkovských oblastí. Aby se zabránilo nepatřičnému přidělení zdrojů Společenství, je nutné, aby nebyla provedena žádná platba podpory ve prospěch zemědělců, kteří uměle vytvořili podmínky vyžadované pro vyplacení takových podpor.“

7 Dvacátý čtvrtý bod odůvodnění tohoto nařízení stanoví:

„Zlepšení konkurenceschopnosti zemědělství Společenství a rozvoj norem v oblasti jakosti potravin a životního prostředí nutně způsobují pokles úředních cen zemědělských produktů a zvýšení výrobních nákladů pro zemědělské podniky ve Společenství. Pro dosažení těchto cílů a propagaci udržitelného a více tržně zaměřeného zemědělství je třeba přejít od podpory produkce k podpoře producentů zavedením odděleného systému podpory příjmů pro každý zemědělský podnik. Ačkoliv se částky skutečně vyplacené zemědělcům nezmění, oddělením se výrazně zvýší účinnost podpory příjmů. Je tudíž vhodné, aby jednotná platba na zemědělský podnik závisela na dodržování norem v oblasti životního prostředí, bezpečnosti potravin, zdraví zvířat

a dobrých životních podmínek zvířat, jakož i na udržování zemědělského podniku v dobrém zemědělském a ekologickém stavu.“

8 Třicátý bod odůvodnění uvedeného nařízení zejména stanoví:

„Aby se usnadnil převod práv na prémii, je třeba rozdělit celkovou částku, na kterou může mít zemědělský podnik nárok, na několik částí (platebních nároků) a spojit ji s určitým počtem stanovených hektarů, na něž lze poskytnout podporu. Aby se zabránilo spekulativním převodům vedoucím ke kumulaci platebních nároků, které neodpovídají zemědělské skutečnosti, je vhodné stanovit pro poskytnutí podpory spojení mezi nároky a určitým počtem hektarů, na něž lze poskytnout podporu, jakož i možnost omezit převod nároků v regionu […]“

9 Podle článku 2 tohoto nařízení se:

„[…]

a) ‚zemědělcem‘: rozumí fyzická nebo právnická osoba či skupina fyzických nebo právnických osob […] která vykonává zemědělskou činnost;

[…]

c) ‚zemědělskou činností' rozumí produkce, chov nebo pěstování zemědělských produktů včetně sklizně, dojení, plemenářské činnosti a chovu zvířat pro zemědělské účely nebo udržování půdy v dobrém zemědělském a ekologickém stavu podle článku 5;

[…]"

10 Hlava II nařízení č. 1782/2003 obsahuje kapitolu 1, nadepsanou „Podmíněnost", tvořenou články 3 až 9. Článek 3 tohoto nařízení nadepsaný „Hlavní požadavky" stanoví:

„1. Každý zemědělec, který dostává přímé platby, musí dodržovat požadavky podle předpisů v oblasti řízení uvedené v příloze III v souladu s harmonogramem stanoveným v uvedené příloze, jakož i dobrý zemědělský a ekologický stav podle článku 5.

2. Příslušný vnitrostátní orgán poskytne zemědělci seznam požadavků podle předpisů v oblasti řízení a dobrého zemědělského a ekologického stavu, který má být dodržován."

11 Hlava III uvedeného nařízení, nadepsaná „Režim jednotné platby", obsahuje ve svých kapitolách 1 až 4 základní pravidla použitelná na tento režim podpor příjmů zemědělců „oddělený" od produkce.

12 Podle čl. 33 odst. 1 téhož nařízení:

„Zemědělci mají přístup k režimu jednotné platby:

a) pokud jim byla poskytnuta platba během referenčního období uvedeného v článku 38 v rámci alespoň jednoho z režimů podpor uvedených v příloze VI, nebo

b) pokud získali zemědělský podnik nebo část zemědělského podniku jako dědictví nebo předpokládané dědictví od zemědělce, který splňoval podmínky uvedené v písmenu a), nebo

c) pokud získali platební nárok ze vnitrostátní rezervy nebo převodem."

13 Článek 36 odst. 1 nařízení č. 1782/2003 stanoví:

„Podpora poskytnutá podle režimu jednotné platby je vyplacena pro platební nároky stanovené v kapitole 3, doprovázené stejným počtem hektarů, na něž lze poskytnout podporu a které jsou stanoveny v čl. 44 odst. 2."

14 Podle článku 44 uvedeného nařízení, nadepsaného „Použití platebních nároků“:

„1. Každý platební nárok vázaný na hektar, na který lze poskytnout podporu, uděluje právo na výplatu částky, která je stanovena platebním nárokem.

2. ‚Hektarem, na který lze poskytnout podporu‘ se rozumí jakákoli zemědělská plocha zemědělského podniku, která se využívá jako orná půda nebo stálá pastvina, kromě ploch, na nichž jsou trvalé kultury a lesy nebo které jsou vyčleněny pro nezemědělskou činnost.

[…]“

15 Článek 46 nařízení č. 1782/2003, nadepsaný „Převod platebních nároků“, stanoví:

„1. Převody platebních nároků se mohou provádět pouze na zemědělce ze stejného členského státu, kromě případu dědictví nebo předpokládaného dědictví.

[…]

2. Převody platebních nároků s půdou nebo bez půdy se mohou provádět prodejem nebo jakýmkoli jiným konečným převodem. Naopak, pronájem nebo jakákoli podobná transakce jsou povoleny pod podmínkou, že převod platebních nároků je provázen převodem stejného počtu hektarů, na něž lze poskytnout podporu.

S výjimkou případu vyšší moci nebo mimořádných okolností, které jsou stanoveny v čl. 40 odst. 4, může zemědělec převést své platební nároky bez půdy teprve poté, co využil ve smyslu článku 44 alespoň 80 % svých platebních nároků během nejméně jednoho kalendářního roku nebo poté, co dobrovolně postoupil do vnitrostátní rezervy všechny platební nároky, které nevyužil během prvního roku použití režimu jednotné platby.

[…]“

16 Oddíl 1 kapitoly 5 tohoto nařízení, nadepsaný „Regionální provádění“, stanoví pro členské státy možnost provádět režim jednotné platby na regionální úrovni.

17 Článek 59 odst. 1 a 3 uvedeného nařízení, který je součástí uvedeného oddílu, stanoví:

„1. V řádně odůvodněných případech a podle objektivních kritérií může členský stát rozdělit celkovou výši regionálního stropu stanoveného v souladu s článkem 58 nebo část tohoto stropu mezi všechny zemědělce, jejichž zemědělské podniky jsou

umístěny v dotyčném regionu, včetně zemědělců, kteří nesplňují kritéria způsobilosti podle článku 33.

[…]

3. V případě částečného rozdělení celkové výše regionálního stropu využijí zemědělci nároky, jejichž jednotková hodnota se vypočítá vydělením odpovídající části regionálního stropu stanoveného v souladu s článkem 58 počtem hektarů, na něž lze poskytnout podporu ve smyslu čl. 44 odst. 2, stanoveným na regionální úrovni.

V případě, že může zemědělec rovněž využít nároky vypočítané ze zbývající části regionálního stropu, zvýší se regionální jednotková hodnota každého z nároků tohoto zemědělce, s výjimkou nároků při vynětí půdy z produkce, o částku, která odpovídá referenční částce vydělené počtem nároků zemědělce stanoveným v souladu s odstavcem 4.

[…]“

18 Článek 62 nařízení č. 1782/2003 umožňuje členskému státu rozhodnout, že částky pocházející z prémie pro mléčné výrobky a dodatečných plateb, které jsou stanoveny v článcích 95 a 96 tohoto nařízení, se zahrnou na vnitrostátní nebo regionální úrovni zcela, nebo zčásti do režimu jednotné platby od roku 2005.

Vnitrostátní právní úprava

19 Na základě čl. 2 odst. 1 zákona o použití režimu jednotné platby (Betriebsprämiendurchführungsgesetz, dále jen „BetrPrämDurchfG“) se jednotná platba poskytuje na regionální úrovni od 1. ledna 2005 podle podmínek stanovených uvedeným zákonem a nařízením o použití režimu jednotné platby.

20 Článek 5 odst. 1 BetrPrämDurchfG stanoví, že referenční částka jednotné platby se na základě společných ustanovení čl. 59 odst. 1 a 3 nařízení č. 1782/2003 skládá pro každého zemědělce z částky pro zemědělský podnik a částky na zemědělskou plochu.

21 Částka pro zemědělský podnik se vypočítá na základě předchozích přímých plateb uvedených v čl. 5 odst. 2 bodě 1 BetrPrämDurchfG, ke kterým je nutné připočítat prémii z mléčných výrobků a příplatky k prémii z mléčných výrobků. Částka na zemědělskou plochu se vypočítá vydělením zbývající části regionálního stropu počtem hektarů, na něž lze poskytnout podporu.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

22 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že formou notářského zápisu ze dne 8. listopadu 2005 prodali Amkeline Gertha Harms a Johann Harms (dále jen „prodávající“) kupujícímu ornou půdu s obytnými a hospodářskými budovami, jakož i zásoby krmiva

a referenční množství mléka. Kromě převodu zemědělské půdy o výměře 9,6 ha, kterou vlastnili prodávající, stanovila kupní smlouva pro kupujícího rovněž možnost převzít prostřednictvím dohod, které je nutné uzavřít s majiteli nebo oprávněnými osobami, přibližně 100 hektarů zemědělské půdy, kterými prodávající disponovali na základě zemědělských nájmů a smluv o užívání.

23 Strany kupní smlouvy se rovněž dohodly, že prodávající převádějí bezúplatně na kupujícího veškeré platební nároky, které jsou jim přiznány na základě zemědělské půdy, jež je předmětem smlouvy, jakož i zemědělské půdy, která je předmětem zemědělských nájmů nebo smluv o užívání, jež převzal kupující.

24 Článek 9 kupní smlouvy obsahoval zejména následující ujednání:

„Po konečném určení a přiznání platebních nároků sdělí prodávající kupujícímu jejich hodnotu do dvou týdnů od okamžiku, kdy se o této hodnotě dozvěděli, nejpozději však dne 15. ledna 2006.

Smluvní strany se zavazují […] do 15. února 2006 uzavřít smlouvu o převodu konkrétních platebních nároků s udáním příslušných identifikačních znaků a hodnoty.

Do jednoho měsíce po uzavření výše uvedené smlouvy musejí smluvní strany převod nahlásit na základě údajů evidence integrovaného administrativního a kontrolního systému.

Smluvní strany mezi sebou sjednávají, že kupujícímu náleží čtyřicet platebních nároků za ornou půdu a čtyřicet platebních nároků za pastviny, jakož i podíl na platebních nárocích pro zemědělské podniky (‚top up'), jenž připadá na individuální referenční množství mléka, které kupující získal v rámci převodu zemědělského podniku formou zemědělského nájmu (přibližně 622 000 kg).

Kupující se zavazuje prodávajícím po každoročním vyplacení odvést dodatečné platby přijaté v souvislosti s platebními nároky pro zemědělské podniky a platebními nároky na plochu zemědělské půdy, (přibližně 15 platebních nároků za ornou půdu, přibližně 15 platebních nároků za pastviny a vyrovnávací platby na mléko za individuální referenční množství mléka ve výši přibližně 1 000 000 kg) […]."

25 Kupní smlouva byla provedena a prodaná zemědělská půda byla odevzdána kupujícímu. Dne 1. dubna 2006 na něj bylo převedeno 111,79 platebních nároků.

26 Písemným prohlášením o postoupení ze dne 29. ledna 2007 prodávající postoupili žalobkyni v původním řízení nároky vyplývající z kupní smlouvy.

27 Žalobkyně v původním řízení se opírala o kupní smlouvu a ujednání ze dne 6. ledna 2006 z ní vyplývající, aby od kupujícího zejména požadovala převést jí za rok 2006 celkovou částku 40 823,05 eur z důvodu platebních nároků, které byly přiznány prodávajícím na základě ujednání přijatého mezi stranami.

28 Poté, co Landgericht Aurich (zemský soud v Aurich) tento návrh zamítl, podala žalobkyně v původním řízení odvolání u Oberlandesgericht Oldenburg (vrchní zemský soud v Oldenburg).

29 Předkládající soud má za to, že výsledek sporu, který mu byl předložen, závisí na platnosti ujednání obsaženého v článku 9 kupní smlouvy s ohledem zejména na omezení v oblasti převodu platebních nároků uvedená v článku 46 nařízení č. 1782/2003 a cíle sledované režimem jednotné platby.

30 Za těchto podmínek se Oberlandesgericht Oldenburg rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být čl. 46 odst. 2 nařízení […] č. 1782/2003 […] vykládán v tom smyslu, že s touto právní úpravou jsou neslučitelná, a tedy neplatná smluvní ujednání, kterými se navenek provádí úplný a konečný převod platebních nároků, avšak podle ujednání přijatého mezi stranami má hospodářský prospěch z platebních nároků i nadále náležet prodávajícímu, zatímco kupující jakožto formální vlastník platebních nároků musí uvedené platební nároky aktivovat obhospodařováním příslušné plochy půdy a jednotné platby, které mu byly vyplaceny, má v plném rozsahu odvádět prodávajícímu, nebo smluvní ujednání, podle nichž se platby na plochu převádí na prodávajícího takovým způsobem, že kupujícímu je uloženo, aby po aktivaci a vyplacení jednotných plateb každopádně část z nich (část vztahující se na jednotlivé zemědělské podniky) i nadále odváděl prodávajícímu?“

K předběžné otázce

K přípustnosti

31 Žalobkyně v původním řízení zpochybňuje přípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce z důvodu, že položená otázka neodpovídá skutkovým okolnostem věci v původním řízení.

32 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v rámci spolupráce mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy stanovené článkem 234 ES je věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti projednávané věci relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru (viz zejména rozsudek ze dne 15. října 2009, Hochtief a Linde-Kca-Dresden, C-138/08, Sb. rozh. s. I-9889, bod 20 a citovaná judikatura).

33 Soudnímu dvoru krom toho přísluší, aby vzal v rámci rozdělení pravomocí mezi soudy Unie a vnitrostátními soudy v úvahu skutkový a legislativní kontext, do něhož je předběžná otázka zasazena, jak je vymezen v předkládacím rozhodnutí (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 13. listopadu 2003, Neri, C-153/02, Recueil, s. I-13555, bod 35).

34 Je tedy třeba mít za to, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je přípustná a zkoumat ji ve skutkovém rámci definovaném Oberlandesgericht Oldenburg v jeho předkládacím rozhodnutí.

K věci samé

35 Podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 46 odst. 2 nařízení č. 1782/2003 musí být vykládán v tom smyslu, že brání takovému ujednání, jako je ujednání dotčené v původním řízení, jehož předmětem je konečný převod platebních nároků a na základě něhož postupník, jakožto držitel platebních nároků, má povinnost aktivovat uvedené nároky a odvést postupiteli všechny platby, které mu byly z tohoto důvodu vyplaceny, nebo jejich část.

36 Na úvod je třeba připomenout, že smlouva se sice vyznačuje zásadou autonomie vůle, podle které jsou strany zejména svobodny v tom, aby se navzájem zavazovaly, avšak z použitelné právní úpravy Unie mohou vyplývat omezení této smluvní svobody (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 5. října 1999, Španělsko v. Komise, C-240/97, Recueil, s. I-6571, bod 99).

37 Smluvní svoboda, kterou má držitel platebních nároků, mu zejména nemůže umožnit sjednání smluvních závazků v rozporu s cíli sledovanými nařízením č. 1782/2003.

38 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 1 druhé odrážky nařízení č. 1782/2003 tvoří režim jednotné platby podporu příjmů zemědělců. Jak je stanoveno ve dvacátém prvním bodu odůvodnění tohoto nařízení, je cíl, který spočívá v zajištění přiměřené životní úrovně zemědělskému obyvatelstvu, úzce spjat se zachováním venkovských oblastí. Ostatně právě proto dvacátý čtvrtý bod odůvodnění uvedeného nařízení stanoví, že je třeba, aby jednotná platba závisela na dodržování norem v oblasti životního prostředí, bezpečnosti potravin, zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, jakož i na udržování zemědělského podniku v dobrém zemědělském a ekologickém stavu. Zákonodárce krom toho podmínil vyplacení podpory tím, že zemědělec má v držbě počet hektarů, na něž lze poskytnout podporu, odpovídající počtu platebních nároků (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 21. ledna 2010, van Dijk, C-470/08, Sb. rozh. s. I-603, bod 33).

39 Z toho vyplývá, že zemědělec nemůže mít prospěch z režimu podpory zavedeného nařízením č. 1782/2003, pokud již nesplňuje podmínky stanovené tímto nařízením. V opačném případě by mu totiž byla přiznána podpora neslučitelná s cíli režimu jednotné platby.

40 Pokud jde o pravidla stanovená nařízením č. 1782/2003, co se týče převodu platebních nároků dotčených ve věci v původním řízení, čl. 46 odst. 2 uvedeného nařízení zejména stanoví, že převod platebních nároků může být uskutečněn buď konečným převodem, nebo pronájmem nebo jinou podobnou transakcí.

41 V rámci konečného převodu, jako je tomu ve věci v původním řízení, se zemědělec, který měl až dosud nárok na platby, s konečnou platností svých nároků vzdává v důsledku postoupení jinému zemědělci, který je pak aktivuje ve svůj prospěch (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek van Dijk, bod 35).

42 V projednávaném případě z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že prodávající postoupili kupujícímu všechny platební nároky, které jim byly přiznány. Kupní smlouva zejména stanovila, že smluvní strany měly povinnost nahlásit konečný převod platebních nároků centralizované databázi systému identifikace a evidence platebních nároků.

43 Strany kupní smlouvy se ovšem dohodly na tom, že v rámci vztahů mezi nimi bude kupujícímu prostřednictvím článku 9 uvedené smlouvy přiznán určitý počet platebních nároků, přičemž kupující se zavázal, že prodávajícím odvede platby, které mají být každoročně přijaty v souvislosti se zbývajícími platebními nároky poté, co zajistí jejich aktivaci.

44 Zdá se, že ze znění uvedeného ujednání, které výslovně stanoví, že kupující nemá nárok na všechny platební nároky, jež mu byly převedeny, ale pouze na část z nich, vyplývá, že úmyslem smluvních stran bylo přiznat prodávajícím v rámci smluvních vztahů mezi stranami část převedených platebních nároků, což je v rozporu s cíli nařízení č. 1782/2003. Při výkladu *a contrario* z tohoto ujednání totiž nutně vyplývá, že zbývající platební nároky se vrací prodávajícím. Takové posouzení je posíleno okolností, že podle dokumentů předložených Soudnímu dvoru smluvní strany povinnost postupníka odvést postupiteli část plateb, které mu byly vyplaceny na základě uvedených platebních nároků, nijak časově neomezily.

45 O takovémto ujednání, na jehož základě je postupníkovi platebních nároků přiznána v rámci vztahů mezi smluvními stranami pouze určitá část platebních nároků, které mu byly formálně postoupeny, nelze mít za to, že je v souladu s cíli nařízení č. 1782/2003, jak jsou uvedeny v bodě 38 tohoto rozsudku, jelikož má za cíl umožnit postupiteli, aby měl nadále prospěch z režimu podpory stanoveného tímto nařízením, aniž by sám podléhal povinnostem stanoveným v kapitole 1 oddílu II uvedeného nařízení, jakož i podmínkám poskytování podpory uvedeným v článku 33 téhož nařízení.

46 Žalobkyně v původním řízení nicméně na jednání tvrdila, že v okamžiku uzavření kupní smlouvy nebyly platební nároky ještě ve Spolkové republice Německo, a zejména Dolním Sasku přiznány, takže účelem uvedeného ujednání, jehož formulace je nevhodná, tak nebylo, aby jí byla zpětně postoupena část platebních nároků převedených postupníkům, ale aby byla odkazem na hodnotu této části platebních nároků určena cena dohodnutá za postoupení všech platebních nároků.

47 V tomto ohledu je třeba mít za to, že vzhledem k neexistenci opačného ustanovení v nařízení č. 1782/2003 jsou smluvní strany v zásadě svobodny určit částku finančního protiplnění za převod platebních nároků.

48 Za těchto podmínek je určující otázkou, zda sporné ujednání vyplývá z vůle smluvních stran přiznat v rámci svých vzájemných právních vztahů postupiteli v rozporu s ustanoveními nařízení č. 1782/2003 část formálně převedených platebních nároků, nebo určit odkazem na hodnotu této části platebních nároků cenu dohodnutou za postoupení všech platebních nároků.

49 Přísluší předkládajícímu soudu, aby určil na základě skutečností, které může jako jediný posoudit, jaký byl skutečný záměr smluvních stran.

50 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že nařízení č. 1782/2003 musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání takovému ujednání, jako je ujednání dotčené v původním řízení, jehož předmětem je konečný převod platebních nároků a na základě něhož je postupník jakožto držitel platebních nároků povinen uvedené nároky aktivovat a odvést postupiteli bez jakéhokoliv časového omezení všechny platby, které jsou mu z tohoto důvodu vyplaceny, nebo jejich část, pod podmínkou, že účelem takovéhoto

ujednání není umožnit postupiteli, aby si ponechal část platebních nároků, které formálně postoupil, ale určit odkazem na hodnotu této části platebních nároků cenu dohodnutou za postoupení všech platebních nároků.

K nákladům řízení

51 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001, musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání takovému ujednání, jako je ujednání dotčené v původním řízení, jehož předmětem je konečný převod platebních nároků a na základě něhož je postupník jakožto držitel platebních nároků povinen uvedené nároky aktivovat a odvést postupiteli bez jakéhokoliv časového omezení všechny platby, které jsou mu z tohoto důvodu vyplaceny, nebo jejich část, pod podmínkou, že účelem

takovéhoto ujednání není umožnit postupiteli, aby si ponechal část platebních nároků, které formálně postoupil, ale určit odkazem na hodnotu této části platebních nároků cenu dohodnutou za postoupení všech platebních nároků.

Podpisy.